

ΑΝΑΚΡΕΩΝ

Χρυσίανός

ANACREON

Christianus, *Anacreon*

Hoc est

*Parodiæ dux Anacreonticæ, &
alia Poemata,*

Pſalmique aliquot Davidici,

*Omnia Anacreontis Stylo & Metro
Græcè & Latine, Donata*

Per J O S U A M B A R N E S, S. T. B.
Græc. Ling. Cantabr. Professore Regium.

*David, Simonides noster, Pindarus, Alcæus,
& ANACREON,
Flaccus quoque, Catullus, & Serenus. Hieron.*

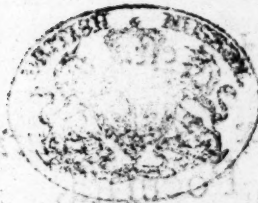
CANTABRIGIÆ,

Recentioribus TYPIS ACADEMICIS, MDCCV.

ANAKPEON

X 8 18 18 18

ANACREON

H
Ar
T
dic
Du
Vir
mu
run
tion
no
cen
tion
tis
oper
faci
F
lis;
Par
trici
illa,
cat
de

Ornatissimo, Clarissimoque Viro,
Domino

HENRICO S^{to} JOHANNI,
Armigero, Primicerio de Militia &c.

Vir Ornatissime,

TU A summa Humanitas, candidissima,
politissimâque Indoles, subactum Ju-
dicium, Fides spectatissima, Regina Optima,
Duci Fortissimo, Militaribus & Literatis simul
Viris notissima, Virtutésque & Animi Dotes
multò Annis plures, me totum tibi devinxerunt.
Quare dum Anacreontis mei Editione absolvendâ detinebar, necessarium omnino ducebam, Te, qui talem tantumque Mæcenatem ipsi Anacreonti procuraveris, moratioris hujus nostri, & Christiani, Anacreontis Patrocinio Ornare; quum eâdem simul operâ Meipsum, Musâsque meas Ornatiores faciam & munitiores.

Parodiæ quidem Antiquitas venerabilis; cum & ipse Homerus seipsum sæpè per Parodiam imitetur: nec Eudociæ Imperatricis, sive Patricii Presbyteri, Ὀυνοῦ καὶ Πατρικίου illa, vel Virgilium Evangelisantem hic vacat memorare; quibus, ut ait Hieronymus de Juvenci Poemate, Historia Domini
Nostri

EPISTOLA NUNCUPATORIA.

Nostri Versibus explicatur, & Evangelii
Majestas sub Metri leges mittitur. *At in
hâc nostrâ opellâ Dux tantùm Priores Oda
sunt Parodiæ; reliqua Metro certè Ana-
creontico, at Sensu omninò Christiano, do-
nantur. Tu Donum ex Donantis animo asti-
mato, non ex libellimole; ut sit tibi---* Δόσις
ἐλπίη τὴ φιλίη τί.

*Vale, Vir Ornatissime, & eodem, quo
cœpisti, pede pergas; eodem Animi renore,
eâdem fide, eâdem benevolentia & sinceri-
tate, Ecclesiam Anglicanam, Literasque
Humaniores, amplectere, Spartamque,
quam nactus es, orna, Deo interim, Regi-
neque Optimæ fidelitèr & gnavitèr inservi-
ens; undè Vitam & Famam & Opes tibi
perpetuas comparaveris. Hoc sperat & pre-
catur, multis nominibus*

Tibi obstrictus,

Dabam ex Ædibus nostris
Hemmingfordiæ Abbat:
propè St. Ivon: Hunting-
don: Comitatus. Maii 25.
1705.

JOSUA BARNES.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ

Ἀνακρέων Χριστιανός

Εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Πεντηκостῆς

Ἡ ἐκδοὶς αὐτῆς ἐγένετο ἐν τῇ

ἡμερᾷ τῇ 10ῇ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου

ἔτος 1860, ἀπὸ τοῦ

ἐκδότης ἡμετέρας

Καθολικῆς ἐκδόσεως

ἡμετέρας ἐν τῇ πόλει τῆς

ἑορτῆς τῆς Πεντηκостῆς

ΑΝΑΚΡΕΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ

ANACREON *Christianus*

In Juventutis *Φιλία*

Exemplum

Ἡ τῆς ἐκδόσεως

ἡμετέρας ἐγένετο ἐν τῇ

ἡμερᾷ τῇ 10ῇ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου

ἔτος 1860, ἀπὸ τοῦ ἐκδότης ἡμετέρας

Ἡ ἐκδοὶς αὐτῆς ἐγένετο ἐν τῇ ἡμερᾷ τῇ 10ῇ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἔτος 1860, ἀπὸ τοῦ ἐκδότης ἡμετέρας

ΑΝΑΚΡΕΨΟΝΤΟΣ

Ἀνακρέων Χειριανός. α'

Θέλω λέγειν τὰ Σαρκός·
Θέλω δὲ Κόσμον ᾄδειν·

Ἡ βάρβιτ· ἢ Χειρὸν
Χορδαῖσι μῦνον ἤχει.

Ἡνεύσα νῦν εἰς λήην,
Καὶ τινὺς Δύρην, ἀπάντων
τὸν Χειρὸν ἢ παρῆγει.

Καὶ περὶ ἐκὼν μὲν ἦδον
Χειρὸν τε, τοῖό τ' ἄθλος·

Τινὺς Σάρκα, τὸν τε Κόσμον,

Καὶ Δαίμονι·

Νικωμένους ὑπὲρ αὐτῶν·

Ἀκατὰ δὲ νῦν ὄρημι

Τινὺς Σάρκα, τὸν τε Κόσμον,

Χειρὸν τε καὶ μῦνον ᾄδειν.

Χαίροτε λοιπὸν ἡμῖν,

Ἡ γῆ τε καὶ τὰ Κόσμου·

Λύση γὰρ ἐνθεάζει,

Χειρὸν τε μῦνον ᾄδειν.

Εἰς Πίσιν, β'.

Τύχη τὰ περὶ τὰ Πόσειδον,

Χρυ-

1. Θέλω λέγειν τὰ Σαρκός] *Jesuita* quidam *Graculus* librum olim edidit, cui titulus Ἀνακρέων Χειριανός, quem cum ostenderet mihi Cl. Dominus *Johannes Cotton* Baronettus, ὁ μυκαεῖτης, illius *Animum* esse meliorem, quàm *Successum*, ostendi: nec enim *Metri* ratione, nec *Græcæ* *Lingux* cognitione
- satis

CHRISTIANI.

Anacreon Christianus. I.

Carnem libens celebrem,
Mundum libensque cantem;
Christum Lyræ sed unum
Nervi mihi sonabunt.

Nervi mihi placebant,
Chelysque; quod Deorum
Regem sonare vellent.

Volensque deindè canto
Christum, illiusque Gesta,
De Carne, deque Mundo,
De Demonisque turmâ,

Suspensa ab Hoc tropæa.
Dudumque cerno nolens
Carnem, malumque Mundum,
Christi Ducis Rebelles.

Mihi Valetè posthinc,
Tu, Terra, túque Munde;
Namque acta plectra Cælo
Soli Deo vacabunt.

In Fidem, II.

Fortuna Lata Scortis,

Furum-

latis erat exercitatus: Quare ego eodem tempore,
Duas Anacreontis Odas, Hanc nempe & sequentem,
αἰὲρ ἄνδρας ἀντιπρόσθετα, experimenti gratiâ, coram
ipso prædicto Baronetto, cum primum me ad hanc
Editionem hortaretur; quas hic ad Juventutis
ἀνδρῶν exemplum exhibeo.

19. Τὴν αὖτὴν ἀντιπρόσθετα] Et hanc Oden ad
Anacreontis imitationem eodem tempore feci, ut o-
stenderem prædicto Viro Nobili, Filioque Dno. Re-
berto, illiusque Filio D. Johanni, tum viâ Duodece-
mni, at in his Literis prompto & exercitato; quo-

4 ἈΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ

Χρυσὸν δ' ἔδωκε Φωσὶ,
 Τὸ πλῦσιον τοῖσι,
 Καὶ σκύπφα μετὰ Βακχῷ
 Τοῖς δ' ἑταῖροις ἑταῖροις
 Καὶ δεῖπνα πλεία διχναῖς
 Τιμὰς τε Κωπύλαις,
 Τοῖς Κοσμικοῖς Φρόνησιν,
 Τοῖς Καρτεροῖσι νίκην,
 Ποδωκίην δοῖσι
 Τοῖς δ' Εὐσεβέσσιν ἔδεν.

Τί γ' ἔν Θεός διδασιν;
 Τὸ Πίστεως βραβεῖον
 Ἀντ' Ἐξοχῶν ἀπασιάν,
 Ἀντ' Ἡδῶν ἀπασιάν,
 Τέχνης τε, Κάρτεος τε,
 Χρυσοῦ τε, Καργύρεο
 Νικᾷ ἢ Κόσμον αὐτὸν
 Θεὸς πρέπυσσιν Πίστις.

Ἀληθινὸν ἀνθρώπων Κέδον γ'.
 Ὁ κεφαλή βροτῆος

Κανὴ
 modò Religioni nostrae feliciter ex ἀνακρεοντι veli-
 ficemus: Quibus utrisque Odariis, cum vehemen-
 tèn Dominum Johannem Corson Avum & Nepotem,
 Filiumque recreatos videret Uxor ejusdem, letissi-
 ma Matrona, ad illius desiderium Anglico metro sta-
 tit utrique donari; nunc tandem Latino.

Plato, Oὐ πικρὸν οὐδ' ὀδυρόμενον
 γὰρ τὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' ὡς τὸν θεόν, αἰνέειν
 ἔστιν, καὶ πρὸς τὸν θεὸν εὐχαριστεῖν. Quædi-

vina
 22
 αὐτοῦ
 23
 tis Ve
 sis.
 37
 mati
 ut vel
 abitur
 Homini
 Dni L

CHRISTIANI.

Furunculis dat *Aurum*,
Opesque Sanguifugis,
 Et plena pœcla *Bacchi*
 Affundit Ebfiosis;
 Plenas *Dapes* Gulosis,
 Blandisque fert *Honores*,
Prudentiam Dolosis,
Victoriam Cruentis,
 Currentibus dat *Alas*:
 Deum colentibus *Nil*.

His ergò Quid Deus dat?
Fidelitatis augmen:
 Quod *Dignitatis* instar,
Jucunditatis, *Artis*,
 Et *Roboris* timendi,
Argentulique & *Anri*:
 Mundumque vincit ipsum
Fides creata Cælo.

Verum humani generis *Lucrum*, III.
 Mortalis ô dolosa

vina propè sententia similis illi. i *Samueli*. 2. 16. v. 7.

22. Καὶ οὐκ ἔστιν ἡ ψυχή. De voce οὐκ ἔστιν, pro
 οὐκ ἔστιν. vid. ad v. 1094.

23. Τοῖς τὸ μῦθος ἐστὶν. Ultra hoc *Anacron-*
tis Versiculo utor; is enim v. 387. Οὐ μῦθος ἐστὶν.

37. Ὁ ἀφορμὴν ἔχων. Occasionem huic Poe-
 mati præbuit Amici cujusdam per literas Rogatio,
 ut vellem Græco Carmine illum in exteras Regiones
 abiturum comitari; deditque subiectum. *Latini*
Hominis præcipuum, titulum nempe Libri cujusdam
 Dni Lukins, quem ille nuper ex *Anglico* in *Lati-*
 num

Κοινὴ φύσις γένεθλῃς,

Ὡς ἴδρωπε πηλόπλαστῃ,

Ἔως πότε εἰ βέβηλῃ,

Καὶ καρδίας βαρεῖης;

Ἔως μάταια δίζεις,

Καὶ ψευδόχερδ' εὐρεῖν;

Τοσῶτον ἐξεβλήθῃς

Κήπων ἀφ' Ἡδονείων,

Λαιμαργίας ἔκλῃ

Τοδεύτερον στερήθῃς,

Ἀμαρτησὶν ἄλλαις,

Κόσμου τὲ καὶ βίοιο,

Ἐξομβείας ἀνάγκῃ.

Ἰμῶν πῦρ κεραυνοὶ,

Καὶ πῦρ ἀπ' ἑρανοῦ,

40

45

50

Εἰ

nunc vertit & nunc Praelo committere meditatur: cujus laudanda Petitioni morem illicd gerendum duxi, & proximo, post Literas acceptas die, hoc illi Poemation, Graecè tantum tunc exaratum, & ἰδομένων ὥστε, remissi, mox auctius factum & Latino metro donatum.

40. Ὡς ἴδρωπε πηλόπλαστῃ] Callimacho dictus homo, πηλὸς ὁ Περμύθῃς. Vid. Hug. Gros. de Veritate Relig. Christian. in Not. ad l. i. p. 221.

42. Καὶ καρδίας βαρεῖης] Psalm. 4. v. 2. Ὑπομνήσαντες, ὥς πότε βαρενκαρδίοι; ἵνα πᾶσι ἀγαπᾶται, μακάριον καὶ ζῆναι ψυδοῖ;

45. Κήπων ἀφ' Ἡδονείων] Vocem Origine Hebraeam esse scio, at unde Graeca Vox ἡδονῇ pro certo manavit. Quare scribens Graecè Graecam quoque illi Analogiam tribuendam puto. Hortum autem Ἑλπίος rectè dixeris Graecè κήπον ἡδονῆς.

Aer

CHRISTIANI.

Natura stulta Gentis,
 Homo, create Cœno,
 Quoúsque eris profanus?
 Gravi quoúsque corde?
 Quoúsque vana quæris,
 Lucróque falso inhæres?
 Ejectus olim eras tu
 Hortis ab *Hedoneis*,
 Gulositate victus:
 Privatus indè Mundo,
 Ipsâ simulque Vitâ,
 Peccator interîsti,
 Per Diluvî furores.
 Te Fulmen igne torrens,
 Et acta Flamma cœlo,

In

47. *Λαιμαργίας ἐκρη*] Rectissime dictum, *Plures Gulâ pereunt, quam Gladio*; cum & primi omnium Peccati & adhuc omnium ferè Peccatorum *Gula* sit Origo, præter quod & omnium propemodum Morborum occasio sit, quorum momenta circa cibum & potum versantur. Post Malum *atbered* arbore *Subductum*, *Macios* & *nova Febrium Terris incubuit Cohors*; Semotique prius *tarda necessitas* *Lethi* corripuit gradum, *Πόση αἰ μωχρία, αἰ πρηνεία, αἰ πλεονεξία, αἰ ἀρπαγὰ, οἱ φθόροι, αἰ ἀγνεία, αἰ πείρα* τῆς ψυχῆς ἢ ἀφροσύνη; *Οὐδέ τι τῶν πλεονεξίων, φθόρων;* D. Chrysostom. *εἰς Γένεσιν* §. 37. fol. 304. Edit. Savilian. Theogn. v. 693. *Πόση τις χάρις ἀνδρὶ ἀπώλεσεν.* Cal. Rhodigin. l. 7. c. 9. l. 21. c. 9. 10.

49. *Ἀμάρτησιν ἀλλαν*] Non exclusive ad *Gulam*, verum ut *Gula* intelligatur cum multis aliis, à sancto Patre modò memoratis. Confer *Genes. c. 6. v. 5.* cum loco *Strabonis* & *Catulli* ab *Hugone Grotio* laudato, *Veritat. Christian. Relig. p. 224. & 228.*

51. *Ἐξομβέλας ἀνάγκη*] Diluvium Noachicum
 A 4 intelli.

Ἐν Σωδύμοις ὄλεσται,
 Ὁλεσται ἐν Γομόρροις. 55

Ἰμῶν τινας χαλῶνται
 Ἀπερρόφησε γαῖα,

Καὶ χάσμα τὸ θαλάσσης

Ὡς Βύειν εἰν Ἀχχίδι,

Ἀτλανικὴν τε χώραν. 60

Ἰμῶν τινας παρ' ἐχθρῶν

Πόρθησεν ἕλθε Ἀρης,

Καὶ λοιμὸς ἀνδρολογῆς,

Καὶ λιμὸς αἰνογάστωρ.

Σὲ δ' αὐτὸς ἦλθε Χεῖρὸς 65

Ἀπ' ἐκ κακοῦ πάσσαι,

Παθημάτων τὲ πάντων,

Ἀμαρπῶν θ' ἀπασέων,

Ἀπο θανάτου τὲ δ' αὖτις

Ἐς ἕρπονι βιάζων. 70

Σὺ δ' ἐκπλαγὲς τέθηπας, 75

intelligitur, de quo Genes. c. 7. Hug. Grot. ibid. p. 29. & Not. in locum Stillingfleet. Orig. Sacr. Edit. 1702. fol. 370. Ovid. Metamorph. l. 1. §. 7. Lucan. Pharsal. l. 4. Sinec. Natural. Quæst. 30. Cels. Rhodig. l. 22. c. 24.

54. Ἐν Σωδύμοις ὄλεσται] De hoc Incendio, pater Genes. c. 19. Diodor. Sicul. l. 19. Strabo l. 16. & l. 35. c. 15. Solinus. Edit. Salmasian. c. 36. quos omnes locos exhibet Hugo Grotius in Not. ad l. 1. p. 245. Gregor. Nazianz. Anecd. in τὸν πονηρὸν. καὶ δὲ πρὸς Σωδύμων Ὀμπερὶ βαλεῖν. 59. Ὡς Βύειν εἰν Ἀχχίδι] Ἀχχίδι pro Ἀχαιῶν Contractione Fenicâ, ut Νηΐδι; pro Νηρηίδε; & Νη-

59. Ὡς Βύειν εἰν Ἀχχίδι] Ἀχχίδι pro Ἀχαιῶν Contractione Fenicâ, ut Νηΐδι; pro Νηρηίδε; & Νη-

de
15
urbe
ta l
6
nuit
Ocea
62
bus 8
sonis
ἄλλοι
63
64
βιογρά
71
dicim

In *Sodomis* peremit,
Peremit in *Gomorrhis*.

Te gurgitabat olim
Tellus hiantē rictu,
Et hauriebat *Æquor*;
Ut *Burin* illam *Achivam*,
Atlanticas & urbes.

Sub hostibus cruentis
Te *Mars* subegit atrox,
Lethalis atque Pestis,
Famésque dura Ventri.

Te *Christus* ipse venit,
Ut servet à maligno,
A Pestibusque cunctis,
Reatibusque cunctis,
Te de solóque rursus
Ad astra sic reducat.

At tu, stupore captus,

Tel-

δε pro Νηίδε. De hac re ita *Ovid. Metamorph.* l. 15 §. 13. Si quæris *Helicē* & *Burin*, *Achaiidas* urbes, Invenies sub *Aquis*: & adhuc ostendere *Naxia* Inclinata solent cum mœnibus Oppida mersis.

60. Ἀτλαντικὴν π. χ.ω.ε. Terra *Atlantica* innuitur, quæ tota *Europa* major absorpta fuit olim ab Oceano, ut ex *Platone* tradunt. De hac *D. Fr. Bacon*.

62. Περὶ ἡστέ. Verba πέγνυ & πορῆν, de Urbibus & Locis primitus dicta, πορῆν, etiam de Personis dicuntur. Ità *Sophocl. Ajax.* v. 912. Οἷόν τι λῶλα ἀπὸ πέρηνων. φίλοι.

63. Ἀνδρολεϊγός. Quomodo *Homero* βροτολεϊγός.

64. Αἰνοζάστωρ. Ut κοιλοζάστωρ, ἐοζάστωρ, ἐλτβιοζάστωρ. Fames Ventrem præcipuè vellicat.

71. Σὺ δὲ ἐκπλαγίς πῆψαι. Huc refer quæ dicimus ad *Sophocl. Ajax.* v. 163. Ἀλλ' ἔδναται τῆς

10 'ΑΝΑΚΡΕ'ΟΝΤΟΣ

Ἴδ' εἰσὶτ' ἀμφὶ γαῖαν
Χάσκεις τὲ, γὰρδ' ἐρευνᾶς,
Ἐχόν φόμ' ἐν κοπρῶνι
'Αλλ' ἔρανον, θεοῖο 75
Δῶρον, κατηλόγησαι.

ὦ Χεῖτε, θεῖε σῶτερ,
Τὸ σὸν δίχημόν ἦτορ,
Τὸ κρήγυι σὸν ἦτορ,
Μιμήσει μὲν ἑδείς 80
Οὐδ' οἱ θεοδῆες σοί,
'Ανάκτορες τ' ἀγανοί,
Ποιμάντορες τε λαῶν,
'Επίσκοποί τε σεμνοί,
'Αετῆες τε λαμπαρῆς, 85
'Ηγήτορες, Κεῖται τε.

'Αλλ' ἄκερτοί τε πάντες,
Ἴδ' ἄφρονες, θεῶν τε,
Φρονήσεώς τ' ἀπειροί,
Καλὸς κακῶσιν ἄνδρας, 90
Σοφὸς πατῶσιν ἄνδρας, 90

ἀντίτ. κ. λ.) Per se Impossibile est, ut Homines rebus Mundanis & secularibus toti addicti, affixi, defixi & attoniti, Divinum aliquod Dogma curent, sapiant, aut respiciant. Passionum Nebulæ Animæ visum prorsus intercipiunt; hujus Vitæ illecebræ masculam vim frangunt, & Hominis sapientiam emolliunt; Ambitio & Lucrum excæcant, ut res ipsas, quales Naturaliter sint, non verè decernamus. Vid. 1 Corinth. c. 2. v. 14.

76. Κατηλόγησαι] Sophocl. Ajac. v. 278. Καταλόγησαι. Ab ἀλογία, voce Homericâ, ἀπηλογία dicitur Apollonius Argonaut. l. 2. Κατηλόγῳ Nicander.

Τὸ

CHRISTIANI.

11

Tellure fixus hæres,
Hiansque ruspitansque
Os inferis cloacis:

Sed Astra, dona *Christi*,
Contemnis, abjicisque.

75

Te, *Christe*, te, Redemptor,
Tuumque pectus æquum,
Sanctos tuosque Mores,
Quis discet, exprimetque?

80

Tui nec ipsa Imago,
Regesve pertimendi,
Pastorculive plebis,
Episcopive sancti,
Vel Nobiles superbi,
Ducésve, Iudicésve.

85

Verum insciisque cuncti,
Stultique, Numinisque,
Prudentiæque, nudi,
Bonos viros malignant,
Doctos viros reculant,

90

Co-

79. Τὸ κέρηρον] Vox *Homericæ*, de qua *Eng-
stius* & *Lexicographi*.

81. Οὐδ' οἱ θυδὺς σοὶ] Vid. quæ *Isaias* c. 1. v.
23. & *Jeremias* c. 6. v. 13. c. 8. v. 10. c. 23. v.
11. *Hoseas* c. 9. v. 7. *Michael Draytoni* *Polyolbion*
§. xiii. fol. 217.

84. Ἐπίσκοποι] Quidam non querunt Eos in Ec-
clesiâ Columnas erigere, quos plus cognoscunt Ec-
clesiæ prodesse; sed quos vel ipsi Amant, vel quorum
sint obsequiis deliniti, vel pro quibus Majorum quis-
piam rogaverit, & ut Deteriora taceam, qui ut Cle-
rici fierent, Muneribus impetrarunt. D *Hieronymi*,

87. Ἀλλ' ἀκεραίη πᾶσι] Huc refer illud *An-
tholog.* fol. 472. Πάντα σὺν φίλῳ μῦθον ὃ σὺν ἑ-
λευθέρῳ ὁμοῖα ἔχουσιν, συλλογὴν ἀνδράσι πεποιμένην.
Nam is non bene vult tibi, qui falsò criminat apud
Te. *Ennius*.

Ἀλλ'

12 ἈΝΑΚΡΕΨΟΝΤΟΣ

Καὶ κωτίλεις Φιλῶσι,
 Φιλῶσι παμπονήρης,
 Τύς σφιν γένους λαχόντας,
 Ἀλλ' ἔφρενῶν σαλαγμῶν. 95
 Καὶ πλεσίαν ἐρῶντες
 Ἀμνημονῶσι Χρηστῶν
 Τάξει ἢ τῷ μελιωτῶν
 Κηφῆνας ἐκτρέφουσι,
 Καὶ γλαῦκας ἀντὶ κύκνων. 100
 Καὶ κοσμηκοῖο κέρδους
 Ἐρῶντες, ἔβλέπεσι
 Τὸ κέρδιον οὐκ ὄνοστον,
 Ἀληθινόν, τὸ μέλλον
 Ἐν ἔρανοῖς λαβέσθαι. 105
 Τὸ σπτόβρωτον ἔπω
 Γενήσεται, ἔθ' ἄλωτόν,
 Κλέπῃσιν ἔδὲ κύρμα·
 Τὰς δ' ἐλπίδας Κροτείας
 Οὐ πώποτ' ἠπάτησεν. 110
 Δὸς, Χεῖτε, δὸς τὸ κέρδιον
 Σμυνεῖδότη καλοῖο
 Δὸς Πνεύματι τὰ δῶρα,
 Τῇ Πίστι ἀκλόνητον,
 Τῇ Ἐλπίδι κρατῦσαν, 115
 Στοιγῇ τε Φιλάδελφον,
 Τὸ δ' ἥσυχον γε θυμὸς, 120

94. Τύς σφιν] Scholares & Pueri & impuberes Adolescentuli, ob sanguinis carnalitatem ad Ecclesiasticas promoventur Dignitates & à Ferulâ transferruntur ad principandum Presbyteris; latiores interim,

Co
Et
Sil
Vir
Et
Bon
Ap
Fuc
Et
L
Cae
Luc
Ver
In
Quo
Obr
Rap
Mor
Spem
H
Com
Et I
Fidei
Et S
Verá
Pace
quid v
cipatu
95.
tum p
106
117.
1177 p

Coluntque voce blandos,
 Et improbos adaugent,
 Sibi que carne junctos,
 Virtutis at carentes :
 Et divitum Patroni
 Bonos nec ore nôrunt,
 Apumque sedularum
 Fucos loco focillant,
 Et Noctuas olorum.

Lucróque seculari
 Cæci, nec intuentur
 Lucrum illud haud-iniquum,
 Verum ; quod & futuro
 In seculo capeissent ;
 Quod Vermibus nec unquam
 Obnoxiúmve fiet,
 Raptoribúsve præda ;
 Mortaliúmque certam
 Spem non fefellit unquam.

Hoc, *Christe*, da Lucellum,
 Conscire nil malignum ;
 Et Dona Spiritús da,
Fidémque non movendam,
 Et *Spem* per omne certam,
 Verámque *Charitatem*,
 Pacemque Mentis almam,

quod Virgas evaserint, quàm quod meruerint Principatum. D. Bernard. Epist. ad Archiepisc. Leonem,

95. Ἀλλ' ἡ φρενῶν ἐπιλαγμῶν] Talibus illud Votum placet, Θέλω τύχης ἐπιλαγμῶν, ἢ φρενῶν πῆγον.

106. Τὸ σιτόβρωτον] D. Matth. c. 6. v. 19. 20.

117. Σὺργῶν π. φιλαδέλφον] Charitatem *Christiana* notat. Nec objiciatur, quod prior syllaba *Φ*

φιλα-

14 ἈΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Τὸ σὸν, θεὸς, πρόσωπον,
Ἄει δ', αἰεὶ γαλιών. 120

Τότ' ἐφθονήσομ' ἄλλοις,
Οὔσω Τύχη μελάσῃ,

Οὔσω Τύχη Φιλήσῃ,
Πλῦτός τε ψευδοκερδῆς,

Τιμή τε κοσμοφεβῆς, 125
Ἔως τὲ παντορέκτης,

Ἐν ἀγκάλαις φέρουσι,
Τύχης ποιητὰ τέκνα,

Ὅνους τὲ καὶ καβάλλας. 130
Ἐμοὶ γάρ ὅτιν' ἄλλῳ

Παμπλῦσιός τε πλῦτῳ,
Τιμήτερός τε τιμῇ,

Πανήρατός τ' Ἔως μοι,
Κερδίτερόν τε Κέρδῳ,

Κυδίτερόν τε κῦδος, 135
Ὁ Χειρὸς ἐγχευόντων.

Ψαλμὸς

φιλάδελφον, præter morem, hic producatur; cum
ἀ. fit per se ἐκπῆκτον, & ipse Homerus producat eam
syllabam, Iliad. ε. v. 559. ὅτι καὶ γὰρ, ἐκπῆ-
σαι τί μοι, δις ἡμοὶ ἴππυς. Vid. ad v. 134.

119. Τὸ σὸν, θεὸς, πρόσωπον] Vid. Psalm. 4. v. 6.

120. Ἄει δ' αἰεὶ γαλιών] Ità suprà v. 1031. Ἄει
δ', αἰεὶ μοι φεύγῃ.

125. Ἔως τί παντορέκτης] Vid. ad v. 180.

129. Ὅνους τί καὶ καβάλλας] Ità Plutarch. De non
Fœner

Tu
Sem
Tur
For
Qu
Op
Hon
Am
Qu
For
Equ
N
Op
Hon
Am
Luc
Fam
Mec

Fœne
Καβά
Caball

132
πρῶτον
Pindar
Homero

134
διον, κα
alia C
σε, ἐλ
fit κυδ
καὶ, π

Tui jubárque Vultûs
Semper mihi renidens;
Tum Nemini invidebo,
Fortuna queis benigna,
Quos osculatur illa,
Opúmque Copia ingens,
Honórque luculentus,
Amórque cuncta quærens;
Quos Brachiis focillat
Fortuna, Prolis instar,
Equos, merósque Asellos.

110

M

125

Namque alteræ parantur

130

Opes mihi perennes,
Honórque honore plenus,
Amórque amore dignus,
Lucrosiúsque Lucrum,
Famofiorque Fama,
Mecum Deus perennans.

135

Psalms

Fœner. Ὅντι πρὶ τοῦ πλάγῳ τοῦ καβάλλου χρῆσθαι.
Καβάλλου ἐργάτης ἵππου, Hesych. Unde Latinum
Caballus. Fons Caballinus Persio, de Hippocrenâ.

132. Τιμώστε] Pro πωμώστε, ut Homerus,
πρωῖν pro πωμῶν, Hesiodus, ἐπηλῶν pro ἐπηλῶν,
Pindarus, φωνῶν pro φωνῶν. Vid. quæ Nos ad
Homer. Odyss. ζ' v. 303.

134. Κερδῶστε] A Κέρδι, Comparatio fit κε-
ρδι, κέρδι. Dein ab ipso Superlativo κέρδις fit
alia Comparatio κερδίστε, κερδίσαι, ut ab ὀλι-
γι, ὀλιγίστε, à φίλει, φιλίστε. Sic à κύνδι
fit κυνδίστε, κυνδίσαι, Nicanora, Φιλ' Ἐγγυσι-
αῖ, πωμῶν κυνδίσαι πωμῶν.

Μαῖνα,

Ψαλμός α.

- α. **Μ**Α'χαρ, ὅς βροτῶν ποιητῶν
 Κακόνην ἐφθυε βελλίσ.
 Ὅς ἀτασάλων ἑασεν
 Ἀπάτητον οἶμον εἶναι. **140**
 Καθέδραν δ' ἄλβυα' ἀνδρῶν
 Φθοροποιὸν ἐμπαΐκτων.
- β. Τὸ θέλημα δ' εἰ Θεοῦ
 Ἀδιασρόφοις νόμοισι.
 Μελέτημα δ' εἰς αὐτοῖς. **145**
 Ἀνά τ' ἡμαρ ἡδὲ νύκτα.
 Ἔσε' μὲν ἕτος αἰὲρ,
 Ἀτε δ' ἄνδρον θύπετ' ἡλόν,
 Πεφύθυμδ' ἰόν παρ' ὄχθαις
 Παταμῶν αἰεὶ ρεόντων. **150**
 Τόδε καί μιν κάθ' ὄψιν
 Χαιρέντα δῶκε καὶ ποῖ.
 Ἀπὸ δ' οὐκ ὅλως φύλλον
 Ἀρετῶν δ' οἱ ἔργα πάντα.
- δ. Ἀσεβεῖς μὲν ἔδ' ἕως
 Χιὸς ὡς ἀτὰρ πέλον',
 Ὅν ἀπὸ χθονὸς παρῶν
 Ἀνεμῶν φροφῶν ἐλαύνει.
- ε. Διὰ τὸτο δυσεβύντες
 Καπνίσαντα τ' Κεῖται. **160**
 Ἀνέ-

Psalmus 1.

v. 1. **B**enedictus, Improborum

Mala qui repellit acta;

Patulámque non frequentat

Hominum viam **Malorum;**

Cathedrámque pestilentúm

Procul abmovet **Virorum.**

2. Domini sed ille Lege

Studium lubens reponit;

In eâque per diésque

Meditatur, atque noctes.

3. Et crit Beatus Ille,

Velut Arbor alta surgens,

Sata quæ sonante ripâ

Fluviúm perenniorum,

Parit & subindè fundit

Generosa ritè Poma;

Foliisque non egebit,

Sed ubique læta rider.

4. Ità non scelestâ turba;

Paleæ levis sed instar,

Facie à soli feracis,

Rapiuntur ore Venti.

5. Idèd nefandus ordo

Minimè sub ora stabit

Davidicos Anacreontico Metro donavit. Primum o-
minit, quem hic Nòs propriâ telâ contextum Le-
ctori Candido exhibemus, & alium atque alium ad-
dimus, ζεύμενος ζάλευ.

146 *(Απὸ δὲ τῶν) Philostratus in Heroicis, f. 705.*
de Achille, Ὑπερφύης καὶ τὸ σῶμα ἰσχυρὸν, αὐτῆς τε
ἰσχυρὸν, ἢ καὶ πρὸς τοῖς πηγαῖς δένδρεα.

B

'Avé-

Ἀνέγερτα συμπεσὺν·
Θέμις ἔ γάρ, εὐσεβέσσι
Ἀσεβεῖς μετεμβαλεῦεν.

160

γ. Ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸς οἶδεν
Ὅδον ἀνέραν δικαίων·
Ἀσεβῶν δὲ ἡ ποτὴς
Ἀπελεῖς ὁδοὶ πολέων·

165

Ψαλμὸς ιε.

α. ἌΝΑ, ὅψ' ἰσχυρὸς πῖς οἰκῶ;
Σὸν ὄρε' πῖς ἰσὺν ἔχει;

β. Ὅς αἰεὶ πατεῖ δικαίως,

Ὅς ἀλήθειάν τε ῥέζει, 170

Κραδίηφι δ' ἐπὶ λαὸ φαίνει

γ. Κακόζηλον ἐδὲ γλῶσσαν,

Κακοεργὸν ἐδὲ χεῖρα

Κατὰ γείτον' κρατύνει.

δ. Ὅς ἐν ὄμμασιν μάστιγα

175

Κακὸν ἄνδρ' ὑπερφρόνησε·

Μάλα πτε δ' εὐσεβέσσι

Μετὰ δὲ βλάβη οὐκ ὀφείλει

Ἐπίσχεον ὅτε ὁρασθῇ

ε. Ἐδοκίμα' ὅς ἐδὲ χρυσόν,

180

Γένει ἐδὲ δαυδαίητις

Ἀχάκων ἔναντι Φωίων.

Ὅς

Sacra Judicis tremendi.
Neque fas enim Malignis
Numerarier Fideles.

6. Deus ipse namque novit
Hominum viam Piorum:
At Iniquitatis atræ
Dubia viæ peribunt.

Psalmus 15.

1. **T**UA Tecta quis subibit,
Deus, incolétque Montem?
2. Pia cui subinde Vita;
Facit atque iusta semper,
Loquitúrque vera corde. 170
3. Nec amara Lingua fervet,
Manus aut iniqua sævit
Aliena corda contra.
4. Oculis sed ille temnit 175
Hominem maligniorem;
Et honorat ille Sanctos
Colit ille veritatem;
Licet haud sit absque Damno.
5. Neque Fœnerator ille, 180
Neque dona captat auri;
Ut inescet Innocentes.

B 2

Ea

Ος ἔοργε ταῦτα πάντα,
 Ἀβέβαιον οὐκ ἐσέεται.

Ψαλμός ελγ'.

α. **Ι**ΔΕ, πῶς ἀδελφεοῖσιν
 Ἀγαθόν τ' ἐπὶ ἑαυτὸν τε,
 Ὀμοθυμαδὸν χατοικεῖν.

β. Κεφαλῆς τοῦ ὡς ἔλαιον 170

Καταβαῖνον ἐς γένειον,

Ἀαζών ἐς γένειον,

Θυσάνων ἕως χιτῶν.

γ. Δρόσος ὡς πῖς Ἑρμιῶν,

Δρόσος ὡς ὄρεος Σιδῶν. 175

Θεὸς ἐνθάδε εὐλόγημα,

Βίον ἐνθάδε ἔθνη ἀγέω.

γ. 185. Ἀδελφεοῖσιν] Menander, Ὡς ἴδου ἐν ἀδελ-
 φοῖσιν ὁμοθυμαδὸν ἔργα.

21
Ea quisquis acta patrat,
Removebitur nec unquam.

Psalms 133.

70
n. 1. **V**iden', ut pius Gemellos 185
Amor ornet atque servet,
Tueatur & venustet.

2. Capitis velut *Sabaus*
Fluat imber usque Barbam,
Aaronis usque Barbam, 190
Tunicæque adusque limbos.

175
3. Tener ut sub *Hermionis*
Juga ros, vel ut *Sionis*:
Benedixit, & beatam
Deus hîc dat esse Vitam, 195

ΕΠΙΝΙΚΙΟΝ,

ὑπὲρ τῆς ἀγκύτης

ἡγεμόνος ΜΑΡΛΒΟΡΙΟΥ,

Τῆς τῆς Βαβαρῶν τε καὶ Γαλαπῶν γραπᾶς

Ἐν ἀρχαῖς Βασιλευσίν, πόρρῃς ἐπικηρύχταις,

Ἀνακρεόντειον, ἔστω Ἰησοῦ τῆς Βασιλείας.

Ὅτ' Ἀνακρέων λυγρόν
Μάλα χαλὰ Μαγλόροιο
Ἀφίκαται ἐς μέλαθρα,

Ἀνέδωσεν διὐτὸ χαίρων

Δότε μοι λύριον Ὀμήρου,

200

Ἄμα φοινίσαι χορδαῖς

Παφίης ἢ Σήλως ὁμφῇ

Ἐχὰς ἰσάτω μάλιστα

Βρόμιός τε πελυγηθῆς,

Φιλοπαίγμονές τε Βάκχα.

205

Ἀπὸ τῶνδε γὰρ χερόνοιο,

Πολεμοκλόνες κυδοιμένες,

Ἐναεῖμβροτόν τε φλοῖσβον,

Προδέεβλα καὶ τροήρην,

Διοκυ-

EIPNICIUM,

Super Invidissimo

Duce *MARLBORÆO*,

Qui *Bavarorum & Gallorum* Exercitus,

In Agris *Blenamæis*, anno præterito,

Profligavit; *Anacreonticum*, *Josua Barnes* Auctore.

LYricus Poeta *Teius*,
Ut ad alta Tecta venit
Ducis ille *Marlboræi*,

Resonabat ore lætus;

“Date mi chelyn *Homeri*,

“Licet huic cruenta chorda;

“Venerisque mollis Echo

“Procul hinc faceffat alma:

“*Bromius*que perjocosus,

“Joculariaque *Baccha*.

“Quia namque tempore ex hoc

“Rapidus ego tumultus,

“Truculentiâque *Mertis*,

“Animo magis petisso,

B 4

“*Diony-*

Διονυσίων τε κώμων,

210

Ἀφροδισίων τε Φίλτρων.

Ἀπὸ τῆδ' ἐφαιδάνη μοι

Ἀλαλητὸς ἀνδροφάντης,

Γαλατῶν τε τῶν ἐς Ἴστρον

Στόν Θ αἶνος ἐμπρόσθων,

215

Βαβαρῶν τ' ὀπισθαίντων

Σχέδασις, φυγή τ' αἰκίης.

Βλεναμνίς φορβύμη

Πεδίαι παρ γεφύρας,

Ἴνα Φλανδείων φέεισι,

220

Ἴνα τε πόροιμοι Βρεταννῶν.

Ὁ μὲν Εὐγένης δαίφρων,

Λοδοβίχ Θ ἐκ Βαδῆν Θ ,

Ὁ, τε Μαργλὸρ Θ Ἀγλῶν

Μεγαλητόρων Σαρτάρχ Θ ,

225

Πολέμει πειπλῶ ἔθνησαν

Ζαμνρεσάτῳ θυελλαν

Ἀετοὶ ἔχ' Λέοντες

Βρεταννῶν τε, Φλανδείων τε,

Κατὰ Λειρίων βοῶσι

230

Μάλα χαλμίνικον αὐδῆν.

Ἀνὰ δ' ἐξέβωσεν Ἀἷρ

Ὑπὸ πυρπνῶων βελέμων,

Στεροππὴν τε καὶ κεραυνόν

Στομάτοσφιν ἐξεμθύντων

235

Μετὰ

EPICURIUM. 23

"Dionysiusque Thyrsis, 210

"Amathusiusque Curiis.

"Et abhinc mihi placebit

"Homicida clamor ille,

"Gemitusque Gallicorum

"Gravis incidentium Istro; 215

"Bavarum rebelliumque

"Fuga, dissipante Marte.

"Blenamias feror nunc

"Acies per & Phalangas;

"Ubi Flandrici Dynastæ, 220

"Ubi Principes Britanni.

"Viden', Eugenès ut Heros,

"Ludovicus ut Badenus,

"Ut & ille Marlboræus,

"Acie decorus Anglâ, 225

"Triplicem necis dederunt.

"Gravidam malis procellam!

"Aquila sed & Leones,

"Alemannique & Angli,

"Mala Liliis minantur, 230

"Fremitu potentiori.

"Sed & ipse clamat Aër,

"Reboante Machinarum

"Strepitu, fragore magno,

"Nebulam ignis evomentum: 235

"Quibus

26 ΕΠΙΝΙΚΙΟΝ.

Μετὰ μίγνυ' ἡ κλαυγὴ
 Τυπαίων τε βυρσοκόπων,
 Μελέων τε χαλκοφάκων,
 Χρεμετισμάτων δ' ἑ' ἴσπων,
 Ἀνέρων τ' ἀποφθαρέντων, 240
 Ἐπινίκιον τε δρώπων.

Ὁ δὲ Μαρκεσσεύς, ΑΝΝΗΣ

Βασιλεῖδ' ἀγαθὸς,
 Ἀνεμοστροφὸς θυέλλῃ
 Ἴσος ὢν, ἐμαίνει' ἐγχεί 245
 Παρὰ δ' αἰνέσας ἔθνη
 Κρατερόφρονες Βρετάννοι.
 Παρ' ὅτοις δὴ Νίκη
 Πολύχρυσα πῆλιν ἔπλα'
 Στέφανον δ' ἄρχει λαμπρόν 250
 Κεφαλῇφι Μαρκεσσεύ.
 Πρὸ δὲ τοῦο δειν' ἔθνη
 Βλοσυρὸν ὄμιλ' Ἀρβύς,
 Φόβ' αἰνός, ἠδὲ Δαῖμ',
 Ἐειδὸς τε βλέμμα λυγρόν 255
 Ἐπυγρός γ' αἰὲρ Ἀστήρ,
 Ἐν ὀπωριναῖσιν ὥραις,
 Κακὸν ἐστὶ σῆμα θνητοῖς
 Γαλάταισι τοῖ' ἥρωι
 Πυρρόει' ἔλαμψε χαλκῇ, 260
 Φοβερότερ' Δρακονί.

Ὁ

EPINICIUM. 37

" Quibus adde Tympanorum
 " *Cybeleium* tumultum,
 " Querulam Tubæque vocem,
 " Fremitum simulque Equorum,
 " Hominumque decidentum, 240
 " Superantiumque bello.

" Ibi *Marlboreus*, altæ
 " Celerum Tribunus ANNÆ,
 " *Aquilonia* procellæ
 " Similis, furebat Ense; 245
 " Laterique perfurebant
 " Animo bono *Britanni*:
 " Propè quos decora *Nice*
 " Quatiebat Arma pulchra,
 " Capitique *Marlboreo* 250

" Dabat inclytam coronam.
 " Faciem sed ante *Terror*,
 " Metuendus & furebat,
 " Genus acre *Martis*, *Horror*,
 " Rabiemque *Rixa* Spargens. 255

" Rutilumque quale sydus,
 " Ubi sicca torret *Æstas*,
 " Mala fert, necemque Terris:
 " Ità *Gallicis* micabat
 " Metuendus *Anglus* heros, 260
 " Magis horridus Dracone.

" Sed

Ὁ μέγας δ', ὁ κλεπὸς αὐτὸς,
 Γαλαίων πρὸς Τάλαρδον,
 Στεφανηφόροιο πίπλων
 Παρὰ πρὸς Μαρλδόροιο, 265
 Ὅνομ' ANNΙΚΟΝ ἀροίνας,
 Βίον εἶλεν ἀντὶ Νίκης.

Λεόπολδον αὐτοκάρτωρ,
 Ὑπὸ Μαρλεόρου σαωθεῖς,
 Κράτος ἀμφέπει Βρετανῶν. 270
 Σκυθικὸς δ' ἄφαρ τύραννος
 Ἀγαλαί τε καὶ τέθηπε,
 Τὸν ὅλον παρόντα Κόσμον
 Ὑπὸ χερσὶ τῆς ἀνάσσης
 Κατακοιρανείδου ANNHΣ. 275

Οὐ πάντα γράψουσιν αἱ τέχναι καλαί,
 Ἦν μὴ λάβωσι Προσάτην φιλάργυρον.
Menander.

Sint Mæcenates, non deerunt, Flacce, Ma-
rones,

EPINICIUM. 19

- "Sed atrox, cruentus ille
 "Comes atque Dux, *Talardus*,
 "Redimita procidebat
 "Statim ad ora *Marlboroughæ*, 265
 "Per & alma nomina ANNÆ,
 "Sibi repperit salutem.
 " *Leopoldus* Imperator,
 "Ducis arte liberatus,
 "Populum fovet *Britannum*. 270
 " *Scythicus* sed ille *Turca*
 "Metuit, stupetque frendens,
 "Spatiosus omnis Orbis
 "Manibus sub *Anglicanæ*
 "Quod abhinc regatur ANNÆ. 275

*Carmen Amat, Quisquis Carmine digna
gerit. Ovid.*

*Gaudes Carminibus? Carmina possumus
Donare, & Pretium dicere Muneris.*

Horat. l. vi. §. viii.

*Mihi curia Rura, &
 Spiritum Graiæ tenuem Cæmæna,
 Parca non-mendax dedit, & malignum
 Spernere Vultus. Id. l. 2. §. 16.*

Ποῖοι ἀν' αἰετοὶ Ἑλλήνων
συνεφεῖς.

ΤΩΝ ῥητόρων Ἀχαιῶν
τῶν ἱσθίων τ' ἀγαυῶν,
Λογογράφων τε κλεινῶν,
Θείων τε τ' Ἀοιδῶν,
Ἑλλήνων ἀρέσσης, 280
Οὐ πάντας, ἀλλὰ πάντας,
Ἐγὼ νέοισιν εἶπω.

"ΟΜΗΡΟΣ ἔργ' Ἀγχιος
Σάλπιξεν ἀνδρολοισιγὰ,
Ἀχιλλέως τε μῆνιν, 285
Ὀδυσσεύς τε νόστον,
Ἵμνους τε, Βατράχους τε.

Θεῶν γένος δ' αἰετός,
Ἥδ' Ἀσπίδ' Ἡρακλῆος,
Τὰς θ' ἡμέρας, ταί τ' ἔργα, 290
ἈΣΚΡΗΘΕΝ Ὀρνις ἐλθών.

ἈΝΑΚΡΕΨΩΝ ἑσώϊας
Κέρυς τε καὶ γυναικῶν,
Κώμης τε καὶ χορείας, 295
Ἐσωφρόνησε μέλπων
Πεισιπράτῃ καὶ παῖδα,
Ἀδελφὸν Ἰπποῖοιο,
Ἰπποαρχὸν ἐκλείϊσσε

Κλείϊσσε

31

Qui sint Optimi Au-
ctores *Graci*.

Nunc *Rhetoras* disertos,
Et *Historas* verendos,
*Prosa*que in arte claros,
Et nobiles *Poetas*,
Qui *Graciâ* eminebant, 180
Scholaribus (nec omnes,
Primos sed) indicabo.

HOMERUS alta duri
Sonabat acta *Martis*,
Achilleas, & *Iras*,
Erraticumque *Ulysses*, 185
Hymnosque, *Ranulasque*.

Deum genus celebrat,
*Tirynthii*que *Scutum*,
Dies, agrumque cultus,
Vates creatus **ASCRA**, 190

ANACREON furores
Æquè utriusque *Sexus*,
Convivia & *Choræas*,
Modestus ipse ludit:
Pisistraticus natus, 195
Quin *Hippiæ*que fratrem,
Hipparchon efferebat:

Ca-

Κλέϊσσε δ' αὐτ' αἰείδων
Πολυκράτη τύραννον.

300

Ἄλ' ἔδ' ΠΙΝΔΑΡΟΙΟ

Σοφοῖα λησόμεθα,
ΑΛΚΜΑΝΟΣ ἔδ' Λυδῆ,
ΣΑΠΦΟΥΣ τε τῆς ἐρανῆς.

Τῶν δ' ἡθικῶν ΘΕΟΓΝΙΣ
Παιδευμάτων τερπνῆ,
ΣΙΜΩΝΙΔΗΣ θ' ὁ Κεῖ.

305

Τότ' ἔρχεται Τραγωδῶν
Θεοπρεπῆς ὁμιλ.

Ὅ, τ' ΑΙΣΧΥΛΟΣ λιγύθρες,
ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ τε δρᾶμα,
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ τ' αἰοιδῶν
Σοφώτατ' ὡς πάντων.

310

Τῶν ῥητόρων δὲ σεμνοί,
Καὶ τέκτονες λόγιοι
Τῆ πεζικοῖο κείνοι.

315

ΓΣΟΚΡΑΤΗΣ ἔγραφε

Πρὸς Δημόνικον ἑοδλά,
Νικοκλέω τ' ἀνακτα

Τῶν Κυπείων Φέεισον

320

Πάντων τ' Ἀθιναίων δὴ

Πανήγυρι κλεονήν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ λόγισιν
Ἐδελξε τὰς Ἀθινας,

Νί.

Canensque prædicavit
Polycratem Tyrannum. 300

Sed PINDARI nec unquam
 Oblitus esse dicar,
 ALCMANIS atque *Lydi*,
 SAPPHUSQUE pervenuitæ.

Præcepta quæ THEOGNIS
 Moralia propinat,
 SIMONIDESque *Cæus*.

Procedit hinc *Tragædum*
 Deo dicata turba;
 Et ÆSCHYLUS severus,
 SOPHOCLIS & Cothurnus,
 EURIPIDESque Vatum
 Non infimus priorum

Jam *Rhetoras* disertos,
Prose Fabrósque primos,
 Tyronibus repandam.

ISOCRATES honorat
 Te, *Demonice*, scriptis;
 Et *Nicoclem* tyrannum,
 Qui *Cyprios* gubernat;
 Panegyrinque fecit
 Cunctorum *Atheniensium*.

DEMOSTHENES *Athenas*
 Sermonibus regebat,

34

Νίκησε δ' αὖ Φίλιππον· 325

Γῶν δ' Ἰσθμίων μέγιστος

Ὁ ΘΟΥΡΙΟΣ προβαίνει·

Μέγας τὲ ΘΟΥΚΥΔΕΙΔΗΣ·

Βιογράφων τ' ἄριστος

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ αἰολόφρων, 330

καὶ ΖΕΙΝΟΦΩΝ, ΠΛΑΤΩΝ τὲ,

Ὅς τ' ἦλθεν ἐκ Σπαγίρης,

Θεῖός τ' ΑΠΟΛΛΑΟΔΩΡΟΣ.

Τέττες σὺ, Μισσηλίων

Φέριτε, λάμβαν' ἐσθλὴς 335

Λόγων τὲ καὶ λογισμῶν

Ἑλληνικῶν ἀρωγός·

Οὗτοι μόντοι γὰρ διδύς

Ἑλληνίδος σὲ γλώσσης,

Ἑλληνίδος τὲ τέχνης, 340

Θήσῃσιν ἴδρα εἶναι.

Τῶν Ἀνακρεοντείων

Τ Ε Λ Ο Σ.

Vincebat & *Philippum*.

35

325

At THURIUM Colonus

Primus mihi paretur,

Magnusque THUCYDIDES;

Biographumque primus 330

Plutarchus alta doctus,

Et XENOPHON, PLATOQUE,

Et natus ex STAGIRA,

Sacerque APOLLODORUS.

Quicumque amas *Camænas*,

Hos tu tibi parato :

335

Hi *Græca* te legentem

Multum coadjuvabunt.

Hi nempè protinus te

Linguamque totam *Achivam*,

Artemque totam *Achivam*, 340

Miranda condocébunt.

Anacreonticorum Carminum

F I N I S.

337

330

337

340

27 AP 65

PLIN 3